

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Homervs. Capvt X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

πρωτη Διωνυσος δ' ομοια nominat. Ex ijs luce ipsa clarius est, perfectionem eloquentiae, quae in Demosthene excitatius viguit, ex Aristotelis praeceptis haustam non fuisse. Nolim tamen hic asserere, non esse utilem perfectis oratoribus Philosophiam; quinimo, nutrix est eloquentiae sapientia, & summam affert in dicendo perspicuitatem, vim, copiam, maiestatem: verum, licet disertis Oratores, qui ante Philosophos, procul dubio emerferunt, à Philosophis postea fuerint adiuti, non ideo praestantior est Philosophia Orationis facultas, cuius munus est, reconditas opes sapientiae proferre in lucem, & flore orationis vestire, sine quo ornatum neglectae in tenebris, & squalore semper iacuisent. Core quidem acuuntur gladij, sed non ideo eos gladijs praestantior; A Philosophis institui possunt Oratores, non ideo sunt Philosophis inferiores.

Huius imago existit apud Puluum Primum in nummate. Vnde Illustrum imaginis 125. Pythi sui Pischei meminit Pausan. in Corinthiacis.

Cicero in Bruto. Hermogene. Longini. Demetrii. Phalaris de Elacur. Aelian de var. hist. 13 cap. 22. et in quibusvis Plin. l. 7. c. 5. Id. l. 7. cap. 29.

Illustrum Oratorum Elogia.

R T H E V S.

CAPVT IX.

Hic primus in templo Musarum fertur Rhetoricam docuisse, & posteris librum de arte dicendi conscriptum reliquisse.

H O M E R V S.

CAPVT X.

Oratu plenioris Eloquentiae si quis recte repetat, est ab Homero, nempe hic Orator, & plane orator à Marco Tullio, ab Hermogene Rhetorum praestantissimus, à ceteris vno omnium consensu magister Eloquentiae agnoscitur. Sapiebat profecto Galator ille pictor quisquis fuit, qui Homerum quamquam haud satis verecunda specie, prudenti tamen, & arguta depinxit, quippe vomentem expressit, non eleulenta credo vinum redolentia, sed aurea flumina, circumstantes verò poetas, ea quae ipse euomisset, summo studio colligentes vellem oratores addidisset, quando & ex eodem fonte hauriunt ab eo qui fons ingeniorum à Plinio nominatur, qui & de eorundem praestantia disserens addit ingeniorum gloriae, quis possit agere delectum, per tot disciplinarum genera, & tantam rerum operumque varietatem, nisi forte Homero vate Graeco nullum feliciter extritis conuenit, siue operis fortuna, siue materia aestimetur, Ex quo diser-

tè, ut caetera Dionysius Longinus Homerum modo Soli Orienti, modo Oceano comparat, & recte, ut enim Sol fons lucis, Oceanus ortus puteorum, & aquarum omnium patens: Sic Homerus omnis doctrinae, addo cum Iustiano Imperatore, omnis virtutis pater. Atque ut Solis radijs vestiuntur, calore animantur, Oceani venis resperguntur & aluntur omnia: sic ex diuinis Homeri carminibus, lumen, Spiritum, alimentum, nectare, & ambrosia suauis literae perreperunt. Accedit quod ut in sole Oriente, & Occidente gratissimi colores ad oculorum miraculum cernuntur: In Oceano tot rerum opulentia, tot littorum decor, tot insularum amoenitas delectationem conciliat; sic in Homeri Poësi tot margaritae, tot lumina, tot faces, tam varia, tam recondita, tam prompta rerum omnium copia, decus, volupras sine fatierate delectet. Quanquam non est publici saporis Poëta, nec eos capere potest, qui Graecarum literarum imperiti eundem Latine legunt, aut pueriles amplificationes sententiarum ponderi, & eloquentiae grauitati praefereunt. Quos nihil mirum est de Homero pro sui ingenij modulo sentire, longe aliter ille Antipater Sidonius qui non modo Poëtam, sed Oratorem; non oratorem tantum, sed Suadae medullam, nec Suadae medullam modo, sed Suadam ipsam mundi, & magnum os nuncupat τὴν Μερόων πειθὴν τὸ μέγα στόμα, ex quo ad eius statuam aream Apis, in ore vatis mellificans cernitur, in Graecorum carminum florilegio. Procedat igitur fauillis auspicijs, in albis quadrigis Homerus Rhetorum pater, & longam sub se Oratorum vatunquae seriem prospicere.

Solon.

CAPVT XI.

An te Solonis aetatem de nullo ut diserto, memoriae proditum est (inquit Tullius in Bruto) hic igitur Homero succedat, vir sine dubio magnus, cuius eloquentia, quasi veteris illius Myronis spirans manus horrore simul est, & Religioni.

Apparet in eo ingenium acre, velox, excelsum, quod eloquentiae grauioris sedes est mens sincera, & victor animus; contra quem hoc sedes grandae calamitates possunt, quod aduersus solem de ingenij nebulae. His subsidijs paratur non fucata, & potentiorum libidini seruiliter ancillans; sed recti.

Dion. Long. πρὸς 4. Homeri cum Sole, & Oceano comparatio. Synesio. Homeros. Antipater Sidonius. Anthologia.